

У држави која једном цијелом народу отима право на језик не постиже се ништа у оквиру „институција система”. Покретање поступка оцјене уставности Закона о општем образовању пред Уставним судом приватне државе је ноторна глупост. Такав „покушај” представља акт легитимизације одлуке ДПС-а и СДП-а да се, по ко зна који пут, брутално обрачунају са својином српског народа. Унапријед се зна одлука овога суда у коме нема ни једног судије Србина и само недобронамјерни људи могу се „жалити” овој инстанци. Свакако, никога не може изненадити чињеница да легитимизацију, након јучерашње одлуке предсједништва НСД, спроводи Андрија Мандић који је, у јануару 2008. године, добио паре да би, по налозима кума Мила Ђукановића, дезоријентисао српски народ. Данас са преосталим дављеницима из режимске опозиције, у недостатку било какве политичке идеје, црвени војвода наговара српску дјецу и родитеље да поступно прихвате још једну тековину владавине национал-социјалиста и да се поклоне дискриминаторским законима Мила Ђукановића и Ранка Кривокапића.

Мандићева подршка фантомским невладиним организацијама које, по старом обичају, сам оснива, представља нову игранку налик оној када је лажно штрајковао за Косово. Упозоравам јавност да овај маневар, уз предлог радника црногорског АНБ-а Горана Даниловића да се Црна Гора „прекогранично регионализује”, представља скретање пажње јавности са претпоследњег чина затирања Срба у Црној Гори. То су поступци пуног обесмишљавања и банализовања катастрофе српског народа и утирања терена за завршни чин – цијепање Српске православне цркве.

Поред овакве опозиције и лидера који су обећали оставке у случају пораза на последњим локалним изборима – и статус мањинског народа за Србе је премија! Зато ће Странка српских народњака, обзиром да су витезови из парламентарне опозиције додатно легитимисали и утврдили црногорски језик, након што изгубе у Зети и потону код Плавнице, кренути у различите видове кампање како би се омогућило Србима који то желе и којима није испод нивоа да заштите елементарна права и свој језик, макар кроз статус мањинског народа. Боље и то него да слушамо оне који млате празну сламу, саопштавају неистине и „бране српски” одводећи дјецу у школе на часове црногорског језика. Све молећи Ранка Кривокапића да им буде коалициони партнер и то у тренутку док је предсједник парламента чешљао и дорађивао Закон о општем образовању.

Морам да саопштим можда и најважнију чињеницу у свој овој причи. Мандић је јуче саопштио најгрубљу неистину тврдећи „да је у уставу записано да су језици равноправни“. Подсјећам да је управо црвени војвода двије године позивао на непоштовање устава зато што је његов данашњи коалициони партнер Покрет за промјене изгласао, заједно са ДПС-ом и СДП-ом, највиши правни акт којим српски језик није равноправан са црногорским, нити је службени. Ту је постављен темељ за законско и легално урнисање српског језика. То зна сваки озбиљан човјек, то зна свак у Црној Гори, а црвени војвода срачунато лаже Србе. Баш као што сви знамо да ће се и ова, попут приче за Косово, попут сваке Мандићеве приче, завршити онако како то жели ДПС.

Да закључим: Андрија Мандић покрива стратешко мјесто веома значајно за контролу српских ресурса од стране црногорских национал-социјалиста. Послије свега, да би политички преживио мора беспоговорно да сарађује са АНБ-ом који је „откупио“ Српску народну странку.

Подгорица, 31. август 2010